

от най-характерните качества на творческата натура на Пепа Величкова — она непогрешим усет, с който тя преобразява елементарните геометрични форми, като им придава нов, наситен с много жизнено напрежение, характер и облик. Очертанятията запазват своята простота и чистота, но заедно с това добиват една особена лирична одухотвореност, една почти органична топлина. Художничката не си позволява никаква намеса в ротативното израстване на формата, която остава почти ненарушена дори от шийката и отвора на съда. Те са редуцирани до едно дискретно допълнение, без с това да загубват своето съществено значение и участие в общата композиция на творбата. Със същия фин усет са намерени дръжката или често заменящите я ушички и пъпковидни изпъкналости, които художничката умее да постави с мярката и тънкото пластическо чувство, характерно за праисторическата керамика. Пепа Величкова проявява много мярка и сдържаност и в избора на материал, и в обработката на повърхността на съда. Тя избягва зърнестите и грапави повърхности. Глазурното покритие най-често притежава един много добре намерен и също така сдържан в своето цветно звучение тон. В структурата на глазурата е избягната лъскавата стъкловидна повърхност, като е предпочетена матовата или ситно кристализирала в масата си глазура. Тази извънредна простота се нарушава единствено от цветния контраст на изявяващата се в отвора вътрешна глазура, която понякога протича свободно по съда, като дава хубавото чувство за следата на високата жар на изпичането. Тези керамични произведения са така завършени като форма, пластическа хармония и въздействие, че ние се възпираме да поставим в тях дори едно цвете, за да не нарушим тяхната самостоятелна пластическа стойност.

Този първи период от творчеството на Пепа Величкова е един диалог на художничката с формата, една среща с нейните трудности и проблеми, период, през който тя овладява съществените и основни изразни средства на керамичния материал и ги конкретизира в един репертоар от форми, които стават база на нейното по-нататъшно творческо развитие. През този период тя създава своята творческа постановка, своята художествена концепция.

Постиженията си в овладяване на формата като чисто пластическо въздействие Пепа Величкова използва и в създаването на творби с утилитарно предназначение. Някои от нейните съдове стават основа на осветителни тела, какъвто е много простият, но добре намерен като пропорция, материал и тон абажур. Появяват се редица сервиси, в които тя избягва серийната стереотипност, като разработва с богато чувство за вариация няколко елементарни форми. От тях най-характерна е удължената цилиндрична форма с лек ентазис и куполовидно затваряне, завършващо с къса шийка и малък отвор. Традиционната керамична дръжка е заменена с две ушички, които, както при другите нейни съдове, леко разнообразяват